

Om de week portretteert Medisch Contact een arts: over het doktersvak én het leven daarnaast. Wat doet u buiten uw werk? Bent u wel in balans? Of beleefde u iets bijzonders of aangrijpends? Doe mee en mail ons: redactie@medischcontact.nl

CHIRURG TON LANGEVELD HEEFT ZIJN HART VERPAND AAN MOTO MORINI'S

‘Voor een paar originele remklauwen rijd ik graag naar Italië’

Naam: Ton Langeveld (57)
Werk: 50 uur per week als
 hoofd-halschirurg en
 laryngoloog in het LUMC
Privé: getrouwd met Denise

Hoofd-halschirurg **Ton Langeveld** (57) is gek van motoren. Elk vrij moment is hij te vinden in de oude bollenschuur waar zijn verzameling Moto Morini's gestald staat.

Zo'n veertig jaar geleden kocht hoofd-halschirurg Ton Langeveld (LUMC) zijn eerste motor, een BSA. De zoon van een Sassenheimse bollenboer was net begonnen met zijn studie biologie in Leiden, nog voordat hij geneeskunde ging studeren. En zoals dat gaat met jongens met een motor: dan willen ze er nóg een, een betere, een snellere, een mooiere. Via een oom van zijn echtgenote, 'ik heb haar destijds verleid met die BSA trouwens', die zelf een aantal motoren had, kwam hij aan zijn eerste Moto Morini. Een Italiaans merk, opgericht in Bologna, 1936. Het waren aanvankelijk eencilindermotoren in die tijd, later zijn ze ook tweecilinders gaan maken...', als hij begint te praten over motoren, dan houdt hij niet meer op. 'En op een gegeven moment had ik er een paar staan, via die oom, en toen begon het verzamelen. Dan wil je ze allemaal. Ik ga nooit naar een winkel, mijn vrouw haalt mijn kleren bij Scapino. Maar voor een paar originele Grimeca-remklauwen rijd ik graag naar Italië. Twee keer per jaar ga ik naar een grote beurs daar, en dan is het zoeken, zoeken, zoeken. Eerst snel kijken of er nog een bijzondere Morini staat en dan de bakken met onderdelen doorspitten.'

MOTORMUSEUM

De oude bollenschuur die zijn overgrootvader ooit nog liet bouwen, staat vandaag de dag vol met Moto Morini's. Het ruikt er naar zo'n typische oude klusgarage, naar olie en poetslappen. Het Eerste Sassemse Motormuseum, noemt ie het. Maar, zegt de hoofd-halschirurg uit het LUMC: 'Het is eigenlijk gewoon een stalling hoor. Een paar keer per jaar komt er een groep enthousiastelingen langs, hele dag praten over motoren.' In die schuur is hij elk vrij moment te vinden, bezig met restaureren en reviseren onder begeleiding van zijn leermeester, een 77-jarige technicus en motorfanaat. Hij is in 'overleg' met vrienden die allemaal net zo gek zijn van motoren als hij.

Aan elke motor in de schuur zit een verhaal. Van wie die was, of, wie er hielp met de restauratie. Een oom die een zeldzame Moto Morini-politiemotor tiptop heeft gerestaureerd of een vriend die het zijspan 'met het juiste toespoor onder de juiste hellingshoek van zijn BMW uit 1953 heeft gemonteerd'.

BOUWLIFT

Het grootste deel van de motoren staat overigens boven opgesteld, op de zolder waar ooit de bollen lagen te drogen. Hij is vast de enige kno-arts ter wereld die van zijn collega's een bouwlift heeft gekregen. Die heeft hij zelf geïnstalleerd om de motorfietsen naar boven te krijgen. 'Dat was een klus hoor, dat ding ging aanvankelijk veel te hard. Ik wilde een extra katrol plaatsen, maar ja, wat moet dan de diameter zijn voor een juiste buiging van de staalkabel? Nou, dan is het handig als je een patiënt hebt die bouwliften repareert, die kon me dat precies vertellen.'

Dagelijks op de motor naar Leiden? 'Nee, dat doe ik op de fiets. Op zo'n afstand wordt een motor niet eens warm. Dat is zonde.' **Sophie Broersen**

